

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קס"ח ע"א

פרשת תרומה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קס"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אַתּוּן לְאִלְדָּא.

תרגום לעברית

וּתּוֹסֵף לְלֵדָת אֶת אַחִיו אֶת הָבֵל, וּבָזָה גַּם לֹא כְּתוּב וַיּוֹלֵד, וְאִף עַל גֵּב שְׁמֵצַד הַזָּכָר הוּא הָיָה. אֲבָל הַמִּקְטָרֵג תִּשָּׁשׁ וְשָׁבַר אֶת כָּחוֹ, שֶׁהָרִי בָּאוֹת קוֹף הַתְּחִילוֹ הָאוֹתִיּוֹת לְהוֹלִיד.

טקסט הזוהר

כִּיּוֹן דְּאַתְבָּרִיר פְּסוּלָת, שְׁרִיאוּ אַתּוּן לְאִלְדָּא מִרְזָא דְּאַת ש"ת. תְּקוּנָא דְּכָר וְנוֹקְבָא. בְּאַסְתְּכְּמוּתָא כְּחָדָא. וּכְדִין כְּתִיב וַיּוֹלֵד בְּדַמּוּתוֹ כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת, וְלֹא כְּתִיב וַתִּקְרָא. וַיִּקְרָא אִיהוּ, וְלֹא אִיהִי. אִיהוּ קָרָא שְׁמִיהָ שֵׁת, תְּקוּנָא דְּכָר וְנוֹקְבָא כְּחָדָא, דְּהוּוּ בְּאַסְתְּכְּמוּתָא חָדָא.

תרגום לעברית

כִּיּוֹן שֶׁנִּבְרָרָה הַפְּסָלָת, הַתְּחִילוֹ הָאוֹתִיּוֹת לְהוֹלִיד מִסּוּד הָאוֹת ש"ת תְּקוּנָא שֶׁל זָכָר וְנוֹקְבָא בְּהִסְכָּמָה כְּאַחַד. וְאַזְכָּר, וַיּוֹלֵד בְּדַמּוּתוֹ כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת, וְלֹא כְּתוּב וַתִּקְרָא. וַיִּקְרָא הוּא, וְלֹא הִיא. הוּא קָרָא שְׁמוֹ שֵׁת. תְּקוּנָא זָכָר וְנוֹקְבָא כְּאַחַד שֶׁהוּוּ בְּהִסְכָּמָה אַחַת.

תו אתגלגלו אתוון, ואהדרו לאולדא אלה דאדם, ואינון אתוון באתר דאיהו סיום שמייה. ומאן איהו. נ', ולבתר ו' לא ה', דהא אתעדיאת (נ' א אתיילידת) בהכל. בלין כפ נטיל את אחרא אבתריה ו', סיים בשירותא דשת ש', ואקרי אנוש.

תרגום לעברית

עוד התגלגלו האותיות, וחזרו להוליד אלה של אדם, והם אותיות במקום שהוא הסיום של שמו, ומיהו? נ'. ואחר כך ו' ולא ה', שהרי התעברה (הולידה) בהכל. ולכן נטל אות אחרת אחריו ו', סיים בראשית של ש', ונקרא אנוש.

טקסט הזוהר

אנוש מה בין שמא דא לשמא דאדם. אלא אנוש לא איהו בתקפא הוה, תקונא דקדמאי הוה, (תהלים ח) מה אנוש כי תזכרנו. וכתוב (איוב ז) מה אנוש כי תגדלנו וגו', ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו. ועל דא כתיב (ישעיה נג) וי' חפץ דכאו החלי, תבירו דגופא, ותקפא דנפשא, אורית שת לאנוש ירותא דהוה ליה לקבלא. ואיהו אוף הכי אורית לבנו.

תרגום לעברית

אנוש, מה בין השם הזה לשם של אדם? אלא אנוש לא היה בתקף, הוא היה בתקונם של הראשונים, (תהלים ח) מה אנוש כי תזכרנו. וכתוב (איוב ז) מה אנוש כי תגדלנו וגו', ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו. ועל זה כתוב (ישעיה נג) וזה' חפץ דכאו החלי, שבר הגוף וכח הנפש הוריש שת לאנוש ירשה שהיתה לו לקבל. ואף הוא הוריש לבנו כה.

תו אתגלגלו אתון לאתקנא עקימא, ואתהדרו לאולדא. קינן. האי תקונא דקינן, ואתתקון תחותיה, ואתהדרו אתון לבסמא עלמא מעקימו דהנה. מהללא מ' סופא דאתון דאדם. ה' ול' תקונא דאתון דהבל, ובגין דלא הנה חייבא כקינן, לא אתחלפו אתון משמיה בר חד. דבאתר ב' הנה א' למנהוי תקונא יתיר.

תרגום לעברית

עוד התגלגלו האותיות לתקון את העקם, וחזרו להוליד את קינן, זה התקון של קינן והתתקון תחתיו, וחזרו האותיות לבשם את העולמות מהעקמימות שהיתה. מהללא, מ' סוף של אותיות אדם, ה' ול' תקון של האותיות של הבל, ומשום שלא הרשיע כמו קינן, לא התחלפו האותיות משמו פרט לאחת, שבמקום ב' היתה א' להיות תקון יותר.

טקסט הזוהר

עד הכא אתבסם עלמא, ואתתקון עקימא משירותא דאנוש. בר חובא דאדם, דלא אתבסם, עד דקימו ישראל בטורא דסיני, אבל תקונא דעקימו דקינן והבל אתתקון ואתבסם, אבל עלמא הנה בצערא ועצבונא, עד דאתא נח דכתיב, (בראשית ה) זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יי'. וחובא דאדם לא אתבסם, עד דקימו ישראל על טורא דסיני, וקבילו אורייתא, וכד ישראל קבילו אורייתא, כדין נר ואור אתתקון כחדא.

תרגום לעברית

עד כאן התבשם העולם והתתקון העקם מהראשית של אנוש, פרט לחטאו של אדם שלא התבשם עד שעמדו ישראל בהר סיני. אבל התקון של העקמימות של קינן והבל התתקון והתבשם, אבל העולם היה בצער ועצבון עד שבא נח, שכתוב (בראשית ה) זה

יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשָׁנוּ וּמִעֲצָבוֹן יְדִינוּ מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֶרְרָה ה'. וְחָטְאוּ שֶׁל אָדָם לֹא הִתְבַּשֵּׁם
עַד שֶׁעָמְדוּ יִשְׂרָאֵל עַל הַר סִינַי וְקִבְּלוּ תוֹרָה, וּכְשִׁישָׂרָאֵל קִבְּלוּ תוֹרָה, אָזִי הֵנָּה וְהָאִוֵּר
הִתְתַּקְּנוּ כְּאֶחָד.

טקסט הזוהר

וְהִשְׁתָּא רַבּוּתִי, אָנָּה מִבְּכָל, וּבָרָא דְרַב סַפְרָא אָנָּה, וְלֹא זָכִינָא לְאַשְׁתַּמוּדְעָא לְאַבָּא,
וְאַטְרִידְנָא הָכָא, וְדַחֲלִנָּא, דְּהָא יְתִבִּי אֶרְעָא דָּא, אֵינּוֹן אַרְיִיוֹן בְּאוֹרֵייתָא, וְשׁוֹינָא עָלִי
דְּלֹא אֵימָא מִיָּלִי דְּאוֹרֵייתָא קָמִי בַּר נָשׁ, עַד תַּרְיִן יְרַחֲזִין, וְיוֹמָא דָּא אֲשֶׁתְּלִימוּ. זָכָא
חוּלְקִי דְּאַתְעֲרַעְתּוֹן הָכָא. אָרִים רַבִּי יוֹסִי קָלִיָּה וּבְכִי, וְקָמוּ כָּלְהוּ וּנְשָׁקוּהוּ בְּרִישִׁיָּה.
אָמַר רַבִּי יוֹסִי זָכָא חוּלְקִנָּא דְּזָכִינָא בְּהָאִי אֶרְחָא, לְמִשְׁמַע מְלִי דַּעֲתִיק יוֹמִין מִפּוּמָּה, מַה
דְּלֹא זָכִינָן לְמִשְׁמַע עַד הִשְׁתָּא.

תרגום לעברית

וְעַכְשָׁו רַבּוּתִי, אָנִי מִבְּכָל, וּבָנוּ שֶׁל רַב סַפְרָא אָנִי, וְלֹא זָכִיתִי לְהוֹדֹעַ לְאַבִּי, וְנִטְרַדְתִּי
לְכָאֵן וּפְחַדְתִּי, שֶׁהָרִי יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הֵוא הֵם אֲרִיּוֹת בְּתוֹרָה, וְקִבְּלִיתִי עָלִי שֶׁלֹּא אָמַר דְּבָרִי
תוֹרָה לְפָנַי אִישׁ עַד שְׁנֵי חֲדָשִׁים, וְהַיּוֹם הַזֶּה הֵם נִשְׁלָמוּ. אֲשֶׁרִי חָלְקִי שֶׁנִּפְגְּשָׁנוּ פַּה.
הָרִים רַבִּי יוֹסִי אֶת קוּלוֹ וּבָכָה, וְקָמוּ כָּלָם וּנְשָׁקוּהוּ בְּרִאשׁוֹ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֲשֶׁרִי
חָלְקִנּוּ שְׁזָכִינוּ בְּדֶרֶךְ הַזֶּה לְשִׁמְעַ דְּבָרִי עֲתִיק הַיָּמִים מִפִּיָּה, מַה שֶׁלֹּא זָכִינוּ לְשִׁמְעַ עַד
עַכְשָׁו.

טקסט הזוהר

יְתִיבוּ כָּלְהוּ, אָמַר לוֹן רַבּוּתִי, מִדְּחִמִּינָא צִעֲרָא דְּהָאִי חָמִי וּבְרִיתִיָּה, דִּדְחִקִי וּמִצְטַעֲרִי
בְּנִפְשִׁיָּהוּ, דְּלֹא יִדְעָנָא בְּרַכַּת מְזוֹנָא. אֲמִינָא לוֹן, דַּעַד דְּאֲנִידַע בְּרַכַּת מְזוֹנָא, לֹא אֶתְחַבֵּר
בְּאַנְתִּיתִי, כְּאַרְחַ כָּל בְּנֵי עֲלָמָא, וְאַף עַל גַּב דִּיכִילָנָא לְשִׁמְשָׂא בָּהּ בְּלֹא חוּבָה, לֹא בְּעִינָא

למעבר על דעתיהו, הואיל ולא הוינא זכיל למימר מדי, עד תרין ירחין. חדו רבי יוסי ורבי חייא וחמוי וברתיה, ובכו מסגיא חדוה. אמר רבי יוסי, במטו מינה, כיון דשריאת, אנהיר לן יממא, ופאה חולקנא בארח דא.

תרגום לעברית

ישבו כלם. אמר להם, רבותי, משראיתי את הצער של חמי ובתו שדחוקים ומצטערים בנפשם שלא ידעתי את ברכת המזון, אמרתי להם, שעד שאדע את ברכת המזון לא אתחבר עם אשתי בדרך כל העולם, ואף על גב שיכלתי לשמש בה בלי חטא, איני רוצה לעבר על דעתם, הואיל ולא יכולתי לומר דבר עד שני חדשים. שמחו רבי חייא ורבי יוסי וחמיו ובתו, ובכו מרב שמחה. אמר רבי יוסי, בבקשה ממה, כיון שהתחלתי, האר לנו את היום. אשרי חלקנו בדרך הזו!

טקסט הזהר

פתח ההוא רביא בברכת מזונא ואמר, כתוב אחד אומר (דברים יד) ואכלת לפני יי' אלהיה, וכתוב אחד אומר (דברים כז) ושמחת לפני יי' אלהיה. הני קראי פד ישראל הוו שראן בארעא קדישא, ואתחזון קמי קודשא בריה הוא בבי מקדשא, הוו מתקיימי השתא היה מתקיימי, מאן זכיל למיכל לפני יי' ולמחדי לפני יי'.

תרגום לעברית

פתח אותו ילד בברכת המזון ואמר, כתוב אחד אומר ואכלת לפני ה' אלהיה, וכתוב אחד אומר (דברים יד) ושמחת לפני ה' אלהיה. הפסוקים הללו כשישראל היו שרויים בארץ הקדושה ונראו לפני הקדוש ברוך הוא בבית המקדש, היו מתקיימים. עכשו איך מתקיימים? מי יכול לאכל לפני ה' ולשמח לפני ה'?

אֵלָא וְדַאי הָכִי הוּא, בְּקִדְמִיתָא כַּד יְתִיב בַּר נָשׁ עַל פְּתוּרִיה לְמִיכַל, מְבַרֵּךְ עַל נְהֻמָּא הַמוּצִיא. מַאי טַעְמָא הַמוּצִיא, וְלֹא מוּצִיא, דִּהָא כְּתִיב (ישעיה מב) בּוֹרָא הַשָּׁמַיִם, וְלֹא כְּתִיב הַבּוֹרָא. (ירמיה י) עוֹשֶׂה אֶרֶץ, וְלֹא כְּתִיב הָעוֹשֶׂה אֶרֶץ. מַאי טַעְמָא הָכִי הַמוּצִיא.

תרגום לעברית

אֵלָא וְדַאי כֹּה הוּא. בְּרֵאשׁוֹנָה כְּשֵׁיִשְׁב אָדָם עַל שְׁלֶחֶנוּ לֶאֱכֹל, מְבַרֵּךְ עַל הַלֶּחֶם הַמוּצִיא. מָה הַטַּעַם הַמוּצִיא וְלֹא מוּצִיא, שֶׁהָרִי כְּתוּב בּוֹרָא הַשָּׁמַיִם, וְלֹא כְּתוּב הַבּוֹרָא. עוֹשֶׂה אֶרֶץ, וְלֹא כְּתוּב הָעוֹשֶׂה אֶרֶץ. מָה הַטַּעַם כָּאן הַמוּצִיא?

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קס"ח ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

אֵלָא כָּל מַלְיָן דְּאֵינוֹן מְרֻזָּא דְּעֵלְמָא עֲלָאָה סְתִירָא, אֲסִתְרָא ה' מִתַּמָּן, לְאַתְחִזָּא דִּהָא מַעְלָמָא גְּנִיזָא וְסְתִירָא אִיהוּ.

תרגום לעברית

אֵלָא כָּל הַדְּבָרִים שֶׁהֵם מְסוּד הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן הַנִּסְתָּר, מְסִתְרֶת ה' מִשָּׁם, לְהִרְאוֹת שְׁהָרִי מֵעוֹלָם גָּנוּז וְנִסְתָּר הוּא. וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁהֵם מֵהָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן שֶׁנִּתְגַּלָּה יוֹתֵר כְּתוּב בְּה', שְׁכָתוּב (ישעיה מ) הַמוּצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם, (עמוס ט) הַקֹּרָא לְמִי הֵיִם. כָּלֵם הֵם מְסוּד הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן, וְאֵם נִכְתָּב בְּשֵׁם הוּא בְּה', כִּמּוֹ הָאֵל הַגָּדוֹל. וְכָאן שֶׁהוּא בְּדֶרֶךְ נִסְתָּר (בגלוי) מְסוּד הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן הוּא, כִּיּוֹן שֶׁמְבַרֵּךְ אָדָם, שְׂכִינָה בָּאָה לְפָנָיו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

